

การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทย

วงศ์พัทธ์ ชูดำ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตตรัง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุง ดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษา สํารวจ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิด ทฤษฎี และการสัมภาษณ์ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน 2) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทย โดยการรวบรวมและสอบถาม จากผู้เชี่ยวชาญ โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 17 คน ใช้กระบวนการวิจัยเทคนิคเดลฟาย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และ 3) ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ โดยการสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบที่เหมาะสมในการนำไปใช้เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุง จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจในการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรม ด้านศักยภาพทางกายภาพและการจัดกิจกรรมกีฬาไทย ด้านศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยว และด้านการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นแนวทางที่มีความสอดคล้องกันอยู่ในระดับดีมาก ในการดำเนินรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรม ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้อง จากการยืนยันรูปแบบโดยการจัดสนทนากลุ่ม รูปแบบมีความสอดคล้องกันตลอดจน ฉันทามติที่มีต่อรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรม ทุกคนเห็นด้วยว่า องค์ประกอบรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุงเป็นไปได้อย่างจริงทุกประการ

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ; การท่องเที่ยวกีฬา; ศิลปวัฒนธรรม; การส่งเสริมกีฬาไทย

THE DEVELOPMENT OF SPORT TOURISM-BASED ART-CULTURE IN PROMOTING THAI SPORTS MODEL

Wongphat Chudam

Faculty of Education, Thailand National Sports University Trang Campus

Abstract

This research aimed to study sport tourism-based art-culture model for promoting Thai sports of Phatthalung Province. The research was divided into three phases as follows: - 1) study components of sport tourism-based art-culture model for promoting Thai sports through relevant documents and research studies associated with art and cultural- based sport tourism model for promoting Thai sports, including concepts, theories, and an in-depth interview with 5 experts; 2) development of sport tourism-based art-culture model for promoting Thai sports. Opinions from the experts were asked and collected according. Purposive sampling technique was used to select 17 experts. Statistics for data analysis were median and interquartile range. and 3) examine appropriateness and practicality of the model by the experts and users using focus group discussion.

The study results were found that the appropriate sport tourism-based art-culture model for promoting Thai sports of Phatthalung province according to the experts' opinions comprised four aspects, namely, potential to attract sport tourism-based art-culture model for promoting Thai sports, the value of art and culture, Thai sport organizing to facilitate tourism, and management. Every aspect was consistent to implement art and cultural-based sport tourism for promoting Thai sports of Phatthalung Province. The analysis of the components of sport tourism-based art-culture model for promoting Thai sports of Phatthalung Province from focus group discussion found consistency. Everybody agreed that the components of art and cultural - based sport tourism for promoting Thai sports of Phatthalung Province was practical.

Keywords: Developed model, Sport tourism, Art – culture, Thai sport promotion

บทนำ

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ มากมายที่มีส่วนในการช่วยสร้างสรรค์และพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยท่ามกลางสถานะทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นอย่างรวดเร็ว สภาพการณ์ดังกล่าวนี้ถือเป็นเรื่องที่ต้องมีการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบันให้สอดคล้องกับสถานการณ์ได้อย่างทันถ่วงที โดยการท่องเที่ยวและกีฬาถือเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนึ่งของประเทศไทยในการสร้างรายได้ให้กับประเทศได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงควรกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์การท่องเที่ยวของโลกในปัจจุบัน สามารถแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ได้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นผู้นำด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาค จึงจำเป็นต้องสร้างกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่แตกต่างที่ต้องใช้ทักษะในการจัดการขั้นสูง เป็นการยกระดับขีดความสามารถ ศักยภาพในการแข่งขันและจุดขายของไทยในอนาคต (Ministry of Tourism and Sports, 2016) แต่เนื่องจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬามีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ นักท่องเที่ยวมักต้องการกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบใหม่และมีความเบื่อหน่ายกับกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบเดิม ดังนั้น ภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้เกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องสร้างแผนพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวไม่เดินทางไปอย่างสถานที่อื่น โดยสร้างกิจกรรมที่มีความแปลกใหม่หลากหลาย การท่องเที่ยวเชิงกีฬาจึงเป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ที่สามารถดำเนินการจัดการภายใต้ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมและเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวของประเทศได้ (Narin Limpairoj, 2011)

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เป็นที่มาของแหล่งรายได้ก่อให้เกิดการไหลเวียนเงินตราต่างประเทศ นำไปสู่คุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนในประเทศที่ดีมากขึ้น และอีกทั้งยังรวมไปถึงการสร้างงาน สร้างอาชีพ สามารถกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้แล้วการท่องเที่ยวยังคงมีความสำคัญในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมขนส่ง รวมไปถึงการค้าการลงทุน ซึ่งในปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ได้รับผลกระทบทั้งในปัจจุบันภายในและภายนอกประเทศโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ถือได้ว่าเป็นความท้าทายต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอย่างมาก

จังหวัดพัทลุงตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งตะวันออกของภาคใต้ มีธรรมชาติสวยงาม ทั้งป่าเขา น้ำตก ทะเลสาบ รวมทั้งวิถีชีวิตที่หลากหลายและประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน โดยมีคำขวัญประจำจังหวัด “เมืองหนังโนรา อู่นาข้าว พราวน้ำตก แหล่งนกน้ำ ทะเลสาบงาม เขาอกทะลุ น้ำพุร้อน” สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์จังหวัดพัทลุงที่ว่า พื้นที่จังหวัดพัทลุงมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและหลากหลาย ทั้งด้านนิเวศธรรมชาติ วัฒนธรรมแหล่งอารยธรรม มีแหล่งประวัติศาสตร์ ศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมที่สืบทอดสู่วิถีชีวิต (Office of the Phatthalung Governor, 2013) และจากการวิเคราะห์ข้อมูลของ สำนักงานจังหวัดพัทลุง (Office of the Phatthalung Governor, 2017) พบว่า ปัจจัยที่มี ผลกระทบต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 1) ขาดการเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ 2) ชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและทักษะการท่องเที่ยวเชิงสากล 3) ระบบข้อมูลสารสนเทศการประชาสัมพันธ์ไม่เป็นระบบ และไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างทั่วถึง 4) ที่พักและบริการการท่องเที่ยวไม่หลากหลาย และขาดมาตรฐาน และ 5)ระบบการคมนาคมขนส่งไม่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว

จากการศึกษานำร่องเบื้องต้น โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้จัดกิจกรรมพิเศษเชิงกีฬา ทศนีย์นาคเสนีย์ (Tassanee Naksenee, 2021) พบว่า ปัญหาของการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ยังขาดการประสานและบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ซึ่งมีหน้าที่กำหนดนโยบายและสนับสนุนการท่องเที่ยวกีฬา ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และนโยบายของประเทศ สำหรับด้านนโยบายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาพบว่า ยังขาดการถ่ายทอดนโยบายลงสู่ภูมิภาคและชุมชน บุคลากรขาดการทำงานเชิงรุก ผู้บริหารขาดความเชี่ยวชาญในการบูรณาการกีฬากับการท่องเที่ยว ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมกีฬาไทย จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนแนวทางการร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมีฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทยที่มีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวในประเด็นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) ต่อไปได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุง
2. เพื่อสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุง
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุง

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) ใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative) ใช้การสำรวจข้อมูล และการเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาวิจัยตามรายละเอียด ดังต่อไปนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุง

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)
2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ การศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้กระบวนการวิจัยเทคนิคเดลฟาย จำนวน 17 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)
3. การตรวจสอบการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุงการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น จำนวน 3 ชุด ดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi - structure In - depth Interview) ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - depth interviews) จากผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม

ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.80

เครื่องมือชุดที่ 2 ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย ในรอบที่ 2 โดยเป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งข้อความที่นำมาใช้จะได้มาจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 พร้อมทั้งนำแบบสอบถามชุดที่ 2 ไปใช้กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 5 คนแรก ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.86 และนำไปใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญการบริหารและด้านการท่องเที่ยว จำนวน 17 คน

เครื่องมือชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รอบที่ 3 โดยเป็นแบบสอบถามปลายเปิดแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จะมีข้อความเหมือนกับแบบสอบถาม ในรอบที่ 2 ทุกประการ โดยเพิ่มเติมในส่วนของการแสดงค่าสถิติ ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) ที่เป็นกลุ่มคำตอบของผู้เชี่ยวชาญและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของคำตอบ ที่คำนวณได้จากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 พร้อมทั้งแสดงตำแหน่งคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์เอกสารเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดเบื้องต้น ดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎี กฎหมาย ยุทธศาสตร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จากการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือแบบสอบถามปลายปิด แบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ขั้นตอนที่ 3 การยืนยันรูปแบบโดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง มาร่วมวิพากษ์เกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 1 จากแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยดำเนินการโดยเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้วยตนเอง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้เทคนิคเดลฟาย รอบที่ 1 รอบที่ 2 และ รอบที่ 3 ดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ในกรณีที่ไม่สามารถส่งด้วยตัวเองได้จะใช้วิธีส่งแบบสอบถามทางอีเมล พร้อมนัดวันรับแบบสอบถามความคิดเห็นที่ตอบแล้วกลับคืนด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นและการวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน จากแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. วิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามในการใช้เทคนิคเดลฟาย รอบที่ 2 นำมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบแต่ละข้อ แล้วแสดงตำแหน่งของมัธยฐานกับฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบแล้วนำไปสอบถามในรอบที่ 3 ต่อไป
3. วิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามจากการใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) รอบที่ 3
4. วิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบแต่ละข้อ

การพิทักษ์สิทธิ์ผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยคำนึงถึงการยินยอมของกลุ่มตัวอย่างเป็นสำคัญ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการขอจริยธรรมสำหรับโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ โดยได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมและได้ใบอนุญาตตามหนังสือรับรองเลขที่ TNSU-EDU 022/2565 กลุ่มตัวอย่างทุกคนจะได้รับทราบเงื่อนไขและสมัครใจเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัยด้วยตัวเอง และมอบหนังสือชี้แจงแก่ผู้เข้าร่วมการวิจัยเพื่อลงชื่อแสดงความยินยอมเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพการณ์การท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุง สรุปได้ดังนี้

1. ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจในด้านการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยสรุปได้ว่า

1.1 คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมความเป็นเอกลักษณ์ด้านวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และองค์ความรู้การส่งเสริมกีฬาไทยชีวิตคนพัทลุงพบว่า กีฬาไทยจะจัดขึ้นตามประเพณีเป็นหลัก ศิลปวัฒนธรรมที่อยู่คู่จังหวัดพัทลุงมายาวนาน วิถีชีวิต ภูมิประเทศ การละเล่นพื้นบ้าน วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การสืบทอดศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่ยาวนานในบางชุมชน/อำเภอ จะมีการสอนกันมาจนถึงรุ่นลูก รุ่นหลาน มีอัตลักษณ์ที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในจังหวัด ซึ่งจะเป็นการละเล่น เช่น กีฬาซัดตัม การแข่งตีโพน เป็นกีฬาพื้นเมืองที่นิยมเล่นในเทศกาลออกพรรษา ในวันลากพระจึงนิยมนำตัมไปทำบุญที่วัดสืบทอดกันมาจนถึงทุกวันนี้ และศิลปวัฒนธรรมจะมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไปตามศาสนาที่นับถือกัน การบูรณาการของศิลปวัฒนธรรมเริ่มจากหน่วยงานหลักที่นำองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่จะนำมาเผยแพร่หรือสอนให้กับเยาวชนได้เรียนรู้ ซึ่งควรนำไปสอนให้กับนักเรียนในโรงเรียน ได้ร่วมกันทำกิจกรรมและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมที่มีอยู่ มีการบูรณาการร่วมกัน เช่น การจัดการแข่งขันวิ่งเทรลไตรกีฬา จักรยานนานาชาติ เป็นต้น ควรมีการประเมินผลเก็บแบบสอบถามในการจัดงานหรือกิจกรรมในแต่ละครั้งและนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อจะได้ดำเนินการในปีต่อไป มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้บุคคลอื่นที่สนใจได้สืบค้นข้อมูลได้ง่ายและไม่สูญหายไป ความงดงามทางศิลปวัฒนธรรมความงดงามของศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดพัทลุง คือ มโนราห์ ถือเป็นความงดงามทางศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดพัทลุง เพราะมีความเชื่อกันว่าเกิดขึ้นครั้งแรกที่ตำบลบางแก้วแล้วแพร่ขยายไปยังหัวเมืองอื่น ๆ และเมื่อไม่นานมานี้มโนราห์ได้รับรางวัล

UNESCO อีกด้วย ควรนำไปสอดแทรกในวิชาเรียนหรือการจัดกิจกรรมการประดิษฐ์ เช่น การเชิญบุคคลที่มีความรู้ ความชำนาญในแต่ละด้านมาสาธิตให้เด็กได้เรียนรู้ ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ข้อมูลหลักหรืองานวิจัยที่สืบค้นได้ สามารถสอบถามได้ทางวัฒนธรรมจังหวัดที่จัดเก็บไว้ความผูกพันต่อท้องถิ่นมีความเชื่อ หน่วยงาน ชุมชน ที่มารวมตัวกันในการแข่งขันกีฬา เพื่อสร้างความผูกพัน ความสามัคคีความเข้มแข็งในการรักษาเอกลักษณ์จังหวัดพัทลุงถือว่าเป็นจังหวัดที่มีความเข้มแข็งในการรักษาเอกลักษณ์ของภาคใต้ได้เป็นอย่างดี การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น ถ้ำสุมนิ ภาพเขียนบางแก้ว เขาอ้อ วังเก่า - วังใหม่ ฯลฯ ซึ่งเป็นที่มีประวัติศาสตร์ ความเป็นมาและยังคงอนุรักษ์สถานที่ให้คงอยู่

1.2 ศักยภาพทางกายภาพและการจัดกิจกรรมกีฬาไทยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและการบูรณาการการท่องเที่ยวกับกีฬาไทยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุง พบว่า โดยส่วนใหญ่จะใช้รถยนต์ส่วนบุคคล และมีการบูรณาการระหว่างการท่องเที่ยวและกีฬาไทยร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ เช่น วังเก่า - วังใหม่ ที่มีการจัดกิจกรรมชัตตัม ซึ่งจากการบูรณาการร่วมกันของสำนักงานวัฒนธรรม สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการนำกีฬามาร่วมกับการท่องเที่ยวเพื่อที่จะทำร่วมกันได้ การประชาสัมพันธ์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบข้อมูลก่อนที่จะมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การลงในสื่อ Social Network ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว อาทิเช่น กิจกรรมล่องแก่ง ทางสถานที่ท่องเที่ยวได้มีการจัดทำอุปกรณ์ safety และนอกจากนี้ยังได้รับมาตรฐาน SHA เพื่อสร้างความมั่นใจให้นักท่องเที่ยวอีกด้วย ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวเป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญไม่ต่างกัน ควรมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในแต่ละชนิดที่ต่างกันไป เช่น การท่องเที่ยว ทางน้ำ ทางบก และเจ้าหน้าที่ควรมีความรู้เมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุงมีความหลากหลายทางด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาหาร (ในสวนศรี) ทำผ้าหมัดย้อม (ปาสาคู) ทำกาแป (โรงคว่ำป่า) ล่องแก่ง (หอนามดแดง) เป็นต้น การจัดกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมหลักของงานนั้น ๆ อยู่แล้ว เช่น งานแข่งว้าว งานชัตตัม งานแข่งโปงลาง ควรมีกิจกรรมเสริมอื่น ๆ เพิ่มเติมให้มีความหลากหลาย และควรมีสินค้าชุมชนที่นำเข้ามาขายในงาน และจุดเช็คอินที่สามารถทำให้นักท่องเที่ยวอยู่ในงานได้นานที่สุด และไม่น่าเบื่อ มีการบูรณาการกับกีฬา เช่นการจัดการแข่งขันวิ่งเทรล, ไตรกีฬา, จักรยานนานาชาติ เป็นต้น

1.3 ศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยวศักยภาพในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานจังหวัดพัทลุงพบว่า มีศักยภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานอย่างครบถ้วน ขาดแค่เพียงปัจจัยด้านการเดินทางซึ่งก็คือ รถโดยสารประจำทางที่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการการเข้าถึงการคมนาคม ไฟฟ้า ถนน ป้ายบอกทาง เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เข้าร่วมงานเข้าถึงงานได้สะดวกมากที่สุด และควรมีป้ายบอกทางตลอดเส้นทางให้เห็นได้ชัดเจนศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก มีผลอย่างมากต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและรักษาสภาพแวดล้อมจำเป็นจะต้องมีปัจจัยหลายอย่างควบคู่กัน แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้รับการฟื้นฟู และดูแลอย่างเต็มที่เพื่อพร้อมสำหรับการต้อนรับนักท่องเที่ยวในอนาคต สิ่งที่มีอยู่จะอย่างไรให้มีการดูแลให้ได้นานที่สุด การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ ปรับเปลี่ยนสถานที่ การปรับปรุง สิ่งที่ทำให้เกิดความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อให้มีนักท่องเที่ยวกลับมาในครั้งต่อไปและสามารถบอกกล่าว ชักชวนให้คนอื่น ๆ มาท่องเที่ยวการจัดการด้านการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่มีการจัดการด้านพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงผลกระทบและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ให้น้อยที่สุดการใช้

ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมไม่ควรมีเพียงแค่กิจกรรมหลักเพียงอย่างเดียว ควรมีกิจกรรมเสริมอย่างอื่นหรือการจัดแสดงสินค้าของชุมชน (OTOP)

1.4 การบริหารจัดการ พบว่า การจัดการด้านการติดตามและการประเมินการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว ควรจุดเด่นหรือปรับปรุง มีการประเมินติดตามผลจากทุก ๆ รูปแบบ ทั้งในชุมชนและบุคคลภายนอกที่เข้ามาว่ามีเสียงสะท้อนกลับมาน้อยเพียงใด มีการติดตามและประเมินการเปลี่ยนแปลงจากแหล่งท่องเที่ยว เช่น สวนพฤกษศาสตร์พนางตุง ที่มีการสนับสนุนงบประมาณจากจังหวัดเพื่อพัฒนาและปรับปรุงในการรองรับนักท่องเที่ยว เป็นต้น การจัดการด้านการท่องเที่ยว การจัดการด้านการบริการและสาธารณูปโภคแก่นักท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง มีการจัดการด้านการให้บริการและสาธารณูปโภคอย่างครบครันแต่ยังคงขาดบริการด้านรถโดยสารประจำทางอยู่บ้าง ถ้าหากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาไม่มีรถส่วนตัว ควรมีเบอร์โทรรถโดยสารร้านอาหารแนะนำในประชาสัมพันธ์จังหวัด สื่อ ๆ ต่าง ๆ รวมไปถึงแผนผังการโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยวให้ระบุข้อมูลลงไปเพื่อสะดวกในการค้นหา และค่าบริการสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาจากต่างจังหวัดหรือชาวต่างชาติไม่ควรคิดเกินราคา ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวเนื่องจากการท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุงส่วนใหญ่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งแต่สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุงตั้งอยู่ในชุมชน ซึ่งจะมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างชุมชนทั้งภาครัฐและเอกชน ทำให้ชุมชนนั้นๆ และพื้นที่ใกล้เคียงมีรายได้จากการที่นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในพื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้คนเข้ามามาก ควรมีกิจกรรมที่หลากหลาย การพักค้างคืน การสร้างแคมป์ให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อน มีของท้องถิ่นพื้นบ้านที่น่าสนใจจำหน่าย หรือรวมไปถึงอาหารของฝาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้มีเงินสะพัดเข้ามาในชุมชนทำให้ชาวบ้านในชุมชนมีรายได้จากนักท่องเที่ยว

2. รูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุง

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทย ตามภารกิจที่สอดคล้องกับแผนพัฒนา กีฬาชาติ มี 4 ด้าน รวม 50 องค์ประกอบ โดยผู้วิจัยสรุปเฉพาะข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ด้านที่ 1 องค์ประกอบด้านศักยภาพในการดึงดูดใจในด้านการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมกีฬาไทย คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ผลการพิจารณาพบว่า ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจในด้านการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 15 ข้อ

ด้านที่ 2 องค์ประกอบด้านศักยภาพทางกายภาพและการจัดกิจกรรมกีฬาไทย ผลการพิจารณาพบว่า ศักยภาพทางกายภาพและการจัดกิจกรรมกีฬาไทยที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 ข้อ

ด้านที่ 3 องค์ประกอบด้านศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว ผลการพิจารณาพบว่า ศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ข้อ

ด้านที่ 4 องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ ผลการพิจารณาพบว่า องค์ประกอบการบริหารจัดการที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 16 ข้อ

สรุปการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญได้ว่า ทุกคนเห็นด้วยว่าแนวการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยเป็นไปได้จริงทุกประการ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ผลการวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทย จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) สรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทย จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) สรุปได้ดังนี้ 1. ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม ที่ผู้เชี่ยวชาญนำเสนอ ประกอบด้วยประเด็นที่เป็นไปได้ 4 ด้าน รวม 50 ประเด็น ซึ่งเป็นผลด้านการวิเคราะห์ความเห็นสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถาม ทั้ง 2 รอบ ว่าทุกคนเห็นด้วยว่าแนวการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยเป็นไปได้จริงทุกประการ และเห็นด้วยทุกประการ

อภิปรายผลการวิจัย

จากวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยพบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยมีประเด็นที่สำคัญนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ศักยภาพในการดึงดูดใจในด้านการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทย คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวควรมีการบูรณาการความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมการส่งเสริมกีฬาไทยมีอัตลักษณ์ที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในจังหวัด การบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนในสถานศึกษา เพื่อให้เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม สอดคล้องกับ ศรีธัญญา ศรีทอง (Saranya Srithong, 2017) ที่กล่าวว่า ทริพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีความเป็นอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ ควรทำให้เกิดการสร้างสรรคกิจกรรมท่องเที่ยวที่แตกต่างกันซึ่งเป็นจุดขายทางการท่องเที่ยว สอดคล้องกับ กนกพร ฉิมพลี (Kanokporn Chimplee, 2016) กล่าวว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงผู้ที่มิประสพการณ์หรือเชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว มาร่วมเป็นแรงสำคัญเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของหมู่บ้าน ให้ความรู้ร่วมคิดร่วมสร้างร่วมวางแผน มีการจัดทำข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายการเก็บรักษาความงดงามของศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด มีการทำนุบำรุงและสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นส่งเสริมกิจกรรมสืบสานประเพณีของคนในท้องถิ่นและพื้นที่ใกล้เคียงมีฐานข้อมูลเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยของจังหวัดพัทลุง สอดคล้องกับ กมลพิพัฒน์ ชนะสิทธิ์ (Kamolpiphat Chanasit, 2020) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตลาดน้ำคลองแดน ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตลาดน้ำคลองแดน การจัดการพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เนื่องจากทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว ชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเน้นไตรภาคี คือ ภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่น

2. ศักยภาพทางกายภาพและการจัดกิจกรรมกีฬาไทย

การส่งเสริมระหว่างการท่องเที่ยวและกีฬาไทยร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (Office of the Permanent Secretary for Tourism and Sports, 2017) ได้อธิบายว่า การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวผ่านการยกระดับคุณภาพสู่ระดับสากล เพื่อให้ทัดเทียมขีดความสามารถของบุคลากรในระดับโลกและเพื่อเตรียมความพร้อมกับการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงขึ้นผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ให้กับประชาชน

และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนความสะดวกในการเดินทางและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดมีการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบข้อมูลก่อนที่จะมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การลงในสื่อ Social Network สอดคล้องกับ สัจจา ไกรศรรัตน์ และทัศนีย์ นาคเสนีย์ (Sathcha Kaisornrat, & Tassanee Naksanee, 2018) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นสู่การเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา กรณีศึกษาชุมชนจอมบึง จังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาได้กล่าวถึงอิทธิพลของเทคโนโลยีว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาชุมชนสู่การเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพราะเทคโนโลยีการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตทั้งการสื่อสาร การนัดหมายและการเดินทางท่องเที่ยว หรือการเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬา นักท่องเที่ยวจำนวนมากใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ในการค้นหาข้อมูลค่าสมัคร รูปแบบ สถานที่ วิธีการเดินทาง การจองที่พัก พฤติกรรมนักท่องเที่ยวในเรื่องการใช้และเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศได้เปลี่ยนแปลงไป นักท่องเที่ยวนอกจากเป็นผู้ค้นหาข้อมูลแล้ว ยังเป็นผู้สร้างสรรค์ข้อมูลบนสื่อออนไลน์ด้วย

3. ศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว

ศักยภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานอย่างเหมาะสมมีการจัดสถานที่พักเพื่อใช้พักผ่อน บริเวณสถานที่จัดงานมีป้ายบอกสถานที่ท่องเที่ยวและเห็นได้ชัดเจนตลอดเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวมีการเชื่อมโยงมีการเดินทางสะดวกสบายและปลอดภัยมีการปรับปรุงถนนและพัฒนาเส้นทางการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดให้เชื่อมโยงถึงกันสถานที่จัดงานการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยอยู่ไม่ไกลจากแหล่งชุมชน การเข้าถึงพื้นที่จัดกิจกรรมต้องสะดวก ปลอดภัย การให้บริการด้านต่าง ๆ ต้องมีกระบวนการจัดการอย่างมีคุณภาพและคุ้มค่า เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การประชาสัมพันธ์ การขนส่ง การบริการทางการแพทย์ การรับสมัคร ป้ายสัญลักษณ์ ที่พัก ห้องน้ำ ผลการแข่งขัน เป็นต้น แนวคิดดังกล่าวเป็นประเด็นที่ผู้จัดกิจกรรมต้องให้ความสำคัญ ทั้งนี้ เพื่อลดความเสี่ยงต่อผลกระทบในด้านลบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬา การพัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้มีความสะดวกสบายมากขึ้นสอดคล้องกับ วิจิตร บัญล แสริ วงษ์มณฑา ชวลีย์ ณ ถลาง และกาญจน์นา พงศ์พนรัตน์ (Wijitra Boonlae, Sari Wongmonta, Chawalee Na Thalang, & Kannapa Pongponrat, 2021) ได้ทำการศึกษาศักยภาพองค์ประกอบของทรัพยากร การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดจันทบุรีพบว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดจันทบุรีนั้น มีศักยภาพที่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว แต่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมในศักยภาพทางด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) และด้านกิจกรรม (Activities) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดจันทบุรี

4. การบริหารจัดการ

การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและรักษาสภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสมความพร้อมด้านต่าง ๆ ในการต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในอนาคตการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ ปรับเปลี่ยนสถานที่ การปรับปรุงตลอดจนการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว การจัดการพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์สูงสุดวิเคราะห์จุดเด่นและข้อควรพัฒนาจากคนในชุมชนและบุคคลภายนอก การติดตามและประเมินการสะท้อนกลับของนักท่องเที่ยวมีหน่วยงานรัฐและเอกชนสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาและปรับปรุงในการรองรับนักท่องเที่ยวมีการจัดการด้านการให้บริการและสาธารณูปโภคอย่างครบครันสอดคล้องกับ อันดาม มอนตาเซรี เวช และมาห์ดิซเดห์ (Andam, Montazeri, Feizi, & Mehdizadeh, 2015) ได้ศึกษาเรื่อง การหาตัวแบบวัดผลหลากหลายมิติเพื่อคุณภาพการ

บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจากหลักฐานเชิงประจักษ์ในการจัดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ตามแนวคิดของ Service Quality หรือคุณภาพการบริการ ช่องทางสื่อสารต่าง ๆ ในการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวการสร้างจิตสำนึกให้ห่วงแหน ในกีฬาไทยการสร้างองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการเล่นกีฬาไทยให้คนในชุมชนก่อนนำไปสู่บุคคลภายนอกมีการจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกผ่านโครงการต่าง ๆ สอดคล้องกับปรีณธ์ ชิมโชติ และธีระวัฒน์ จันทัก (Pirun Chinachot, & Teerawat Chantuk, 2017) ที่ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของสวนผึ้งพบว่า รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นการสร้างหรือเพิ่ม มูลค่าให้แก่ทรัพยากรที่เรามีอยู่ให้สูงที่สุด ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติหรือวัฒนธรรมนำมาสร้างนวัตกรรม การสร้างสรรค์ออกมาเป็นรูปแบบเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวสินค้าหรือบริการใหม่ ๆ โดยความร่วมมือจากผู้ประกอบการ และชุมชนจะสามารถสร้างการมีส่วนร่วม การเรียนรู้และเพิ่มทักษะแก่นักท่องเที่ยวได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทย สามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการตัดสินใจ กำหนดนโยบาย และการวางแผนจัดการท่องเที่ยว
2. ข้อองค์ความรู้ในครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อทำการวิจัยและสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเพื่อศึกษาการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยแบบยั่งยืน เพื่อหาองค์ประกอบและความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
2. ควรมีการวิจัยผลการติดตามการนำรูปแบบการท่องเที่ยวกีฬาเชิงศิลปวัฒนธรรมด้านการส่งเสริมกีฬาไทยไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานต่อไป

References

- Andam, R., Montazeri, A., Feizi, S., & Mehdizadeh, R. (2015). Providing a multidimensional measurement model for assessing quality of sport tourism services: Empirical evidence from sport conference as sport event tourism. *Iranian Journal of Management Studies*, 8(4), 607 - 629.
- Kamolpiphat Chanasit. (2020). Guidelines for the development of cultural tourism Klong Dan Floating Market Ra - nod District, Songkhla Province. *Journal of Humanities and Social Sciences Thonburi University*, 12(2), 163 - 176.
- Kanokporn Chimplee. (2016). The Development of Village Cultural Tourism in Ban Takhu Pak Thong Chai district NakhonRatchasima Province. *Community Research Journal*, 10(1), 50 - 55.
- Ministry of Tourism and Sports. (2016). *Statistics of domestic tourists in 2015 by region and provinces*. Retrieved from <http://tourism2.tourism.go.th/home/details/11/221/25767>

- Narin Limpairoj. (2011). *Implication for sport tourism development in Nakorn Ratchasima Thailand* (Master's thesis), KhonKaen University.
- Office of the Permanent Secretary for Tourism and Sports. (2017). *National Tourism Development Plan No. 2 2017 - 2021*. Bangkok: Office of the War Veterans Organization Printing House.
- Office of the Phatthalung Governor. (2013). *4 years Phatthalung action plan (2014 - 2017)*. Retrieved from <http://www.phatthalung.go.th/developplan>
- Office of the Phatthalung Governor. (2017). *Strategy for development to the ecotourism industry*. Retrieved from <http://www.phatthalung.go.th/strategy>
- Pirun Chinachot, & Teerawat Chantuk. (2017). The model of creative tourism of Suan Phueng. *Veridian E - Journal*, 9(1), 250 - 267.
- Saranya Srithong. (2017). *The Development of Community-Based Agrotourism Management Model*. Retrieved from <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/54854>
- Sathcha kaisornrat, & Tassanee Naksanee. (2018). A study to development of the local community to become a sports tourism destination: Case study Chombueng Ratchaburi. *Journal of Dusit Thani College*, 13(2), 51 - 66.
- Tassanee Naksanee. (2021). *Tourism Development by bicycle sport cross country: Independent travel in Western Region of Thailand*. Rachaburi: Ministry of Tourism and Sports.
- Wijitra Boonlae, Sari Wongmonta Chawalee, Na Thalang, & Kannapa Pongponrat. (2021). A study of potential composition of cultural tourism resources in Chanthaburi Province. *Journal of the Association of Researchers*, 26(1), 46 - 55.

Received: 2023, November 15

Revised: 2024, February 12

Accept: 2024, February 27